

6. DOKLADNI LIST

k 9. listu Novic. 1851.

Kdor želi, kako oznanilo v *dokladni list* natisniti in Novicam perdjati, plača za vsako *verstico* z navadnimi *srednjimi* čerkami 4 kr., če oznanilo le enkrat natisniti da; *dvakrat* 5 kr. *trikrat* pa 6 kr.; za vsakkratni natis je še 10 kr. za kolek (štampel) po novi postavi za plačati. **J. Blaznik.**

(25.) (1)

Živinska sol in mavc na prodaj.

Kmetovavcam in živinorejcam kupovanja živinske soli in mavca ali gipsa polajšati, da krajnska kmetijska družba na znanje, da se sol in mavc na cente dobí na družbinim vertu na spodnjih Poljanah v Ljubljani (kjer je kovaška šola) po ravno tisti ceni, kakor je te reči ona sama kupila. Cena se zve na vertu.

Krajnska kmetijska družba v Ljubljani
23. svečana 1851.

(24.) (1)

Novi somnji.

V Borštu v Kopriškem okrajnim poglavarstvu bodo prihodnjič zopet 3 somnji, namreč 15. sušca (marca) za živino, 22. kimovca (septembra) za lés, in 25. kozoperska (oktobra) za štacunarsko blagó. To naznanilo se s prijaznim povabilam k imenovanim somnjem očitno razglasi.

V Borštu 22. svečana 1851.

Jožef Marc,
župan.

Št. 641. (23.) (2)

Naznanilo pobiranja mestne cestnine od 1. sušca v Ljubljani.

Po razglasu visociga poglavarstva od 30. p. m. št. 791 je po ukazu visociga ministerstva kupčije od 22. prosenca t. l. št. 284 v soglasju z visok. ministerstvom notrajnih oprav in denarstva Ljubljanski mestni županii dovoljeno, cestnino, ki jo je do zadnjiga kozoperska 1850 za mestni tlak (flašter) pobirala, še za eno leto pobirati.

To se da s to opombo očitno na znanje, de se bo omenjena mestna cestnina po lanski tarifi, to je, od vprežene živine po pol krajcarja, od nevprežene pa po vinarji 1. dan sušca tega leta na vsih šrangah, tedaj tudi na spodnjih Poljanah in v Kravji Dolini zopet pobirati začela.

Od magistrata v Ljubljani 10. svečana 1851.

Salamon s/r.

(14.) (2)

Oznanilo

nekdajnim podložnim zedinjenih grajšin Kriške, Mekiške in Komendske, Janeževiga vitežkiga reda špitalske grajšince in Mekinske foktije, za plačanja za ostalih dolgov.

Po ukazu c. k. visociga ministerstva od 9. veliciga serpana in 29. kimovca 1850, kateri je v deržavnim zakoniku in v vladnim listu CIX. in CXXIX. šte. 326 in 396 oznanjen, je zapovedano, de se imajo vsi grajšinski urbarski dolgovi, ki so jih poprejšni podložni noter do konca leta 1847, in za prepise laudemije pa do 7. kimovca 1848 dolžni ostali, grajšinam poplačati, scer se bodo po pravdni poti isterjali.

De bi se dolžnikom imenovanih davkov s pravnim terjanjen, preveliki stroški ne prizadjali, kateri bi marskaterimu dolžniku utegnili veči biti, kakor celi dolg, se vsim tistim, ki so na urbarju ali na naravnih davšinih na desetinskih najemšinah ali na kakoršni drugi iz podloštva izvirajoči davšini do konca leta 1847 imenovanim grajšinam dolžni ostali, s tem oznanilam na znanje da, de nej te dolgove do 20. sušca 1851 pri podpisanim oskerbništvu odrajtajo, scer bodo k temu plačilu na pravdni poti primorani.

Oskerbništvo zgoraj imenovanih grajšin na Križu
30. prosenca 1851.

Ravno to veljá tudi za grajšinico Germače, pri zgoraj imenovanih grajšinah, de morajo nekdejni Germaški podložniki, kar so noter do konca leta 1847 in za prepise laudemije, za kuplene pravice pa do 7. kimovca 1848 dolžni ostali, per podpisanim oskerbništvu odrajtati do 20. sušca 1851, scer bodo po pravdni poti iztirjani, ktera jim bo še nove stroške prizadjala.

Oskerbništvo na Germačeh
30. prosenca 1851.

(18.) (2)

Oznanilo.

Spodaj podpisani bukvovez vzame v uk svojiga bukvovezstva eniga učenca, v kteriga zamore vsaki dan po dobrih pogodbah stopiti.

Kdor se hoče omenjeniga rokodelstva učiti, mora brati in pa pisati znati, posebno pa lepiga zaderžanja biti. Kaj več od tega zvé v bukvo-prodajavnici pred čevljarskim mostam v hiši šte. 233 pri

J. Hadiču,
bukvovezu.

V Ljubljani 10. svečana 1851.

(22.) (2)

En kupčijski strežnik,

kteri krajnsko in nemško govori, bo v službo vzet, on mora priden in pri prodaji na drobno vmeten biti, dobre spričbe imeti. Kaj več od tega se zvé pri J. Giontini-tu v Ljubljani.

(12.) (3)

Naznanje.

Nekdajnim podložnikom grajšine „Zablate“ se na znanje da, de naj tisti, ki so na urbarskih ali družih davšinah do konca leta 1847 kaj dolžni ostali bili, te dolgove do sv. Jožefa tega leta odrajtajo, ker bi sicer grajšina primorana bila, s tožbo te svoje pravice dogotoviti.

V Ljubljani 29. prosenca 1851.

(16.) (3)

Oznanilo.

Kočija Valentina Vrusa, c. k. poštniga odpravnika v Idrii, ktera poredama vsaki teden iz Idrije v Ljubljano in iz Ljubljane v Idrijo gré, ostaja od zdej naprej v gostivnici pri „Slonu“ (Elefantenwirth) v Ljubljani.

Valentin Vrus.